

Нов почетен доктор-юрист

След поредица мрачни и мразовити новини напоследък, най-после медиите зарадваха петимната публика и с радостна вест. На руския министър-председател вече няма да му се налага при срещите си с многоучени световни колеги да пристъпва срамежливо от крак на крак. Не след дълго и той ще има правото да се нарича **д-р Путин**. Макар и само „хонорис кауза“, но кой ти гледа подробности там, където се решават съдбините на човечеството.

Трогателно за нас като българи е, че новият принос към добруването на великото северно племе и в полза на световното равновесие на силите е оригинално наш. Той се е пръкнал на бял свят не къде да е, а в старопрестолното Търново – град, свидетел на възходи и на падения. Едва ли има съмнение към кой вид събития следва да причислим новината, споходила ни сега от тамошния университет.

Както научаваме, неговият ректор проф. Пламен Легкоступ предложил, а учените му колеги приели единодушно на заседание на Академическия съвет (да не се бърка с познати от миналото съвети на работническите и селски депутати!) да се присъди званието „почетен доктор“ на руския премиер Владимир Путин. Лека сянка на неудовлетворение остава у читателя, искащ да знае – а имало ли е акламации? Зер, такова събитие – сподобяването с чест и почит на политик, загубил ги изцяло през последните 8 години – хич не бива да мине без акламации! Вярваме все пак, че великотърновските приятели на Русия не са се *поленили* и със сърдечно усърдие са *похлопали в ладоши*

Вярата ни се обляга преди всичко на едно име – това на ректора Легкоступ, Пламен Анатолиев – внук на белогвардееца Легкоступ, Гавраил Тирентиевич, както той сам се е препоръчал в интернет. Проф. Легкоступ, този внук на побягнал от болшевиците и приютил се в братска България самодържавен дядо, е гаранция за тясна сърдечна връзка и извезана в сърма вярогност към страната на Победоносцев, Аксаков и Каулбарс, на Александър Трети, Николай Втори и Владимир Първи (Улянов). И, разбира се, на всички техни днешни наследници. Нека хвърлим бегъл поглед към неговата неуморна научна дейност в полза на славянското единство.

Ще видим проф. Легкоступ да гостува през 2008 г. в Твер. Той участва и докладва на организирана от руското министерството на културата, от Московската патриаршия и от пр. Богоугодни заведения Международна научно-практическа конференция „Славянският свят: общност и многообразие“. Приносът на великотърновския професор е достоен: „Православие и славянство –единство в различията“. Е, малко чоглаво ни стана да прочетем за някакви „различия“, нали от години повелителите на българската държавност и култура работят за изчезването на всякакви различия със северните братя, но, нейсе! Бързо се успокоихме, като си представихме нагледно каква ще да е била „практическата“ част на славянската конференция: газене из блата в навуца от брезова кора,наливане с водка от буркан и замезване с вкиснат квас, стрелба с лък по чучело на западен рицар-завоевател и непробудно спане от по една седмица на печката. Такива упражнения укрепват единството ...

Докато се запознавахме с дейността на професора, който ни осигури новия доктор хонорис кауза по юридическите науки, у нас възникна чувството на известна празнота. Липсваше ни някоя заслужена награда за усилията на този татко, нарекъл, както ни учи отново интернетът, своя първороден син естествено по славянски Анатолий.Решихме да поровим из анализите на популярната и в България Академия за безопасност, охрана и ред (АБОП), организация на бивши и активни КГБ-исти и ФСБ-исти, специализирана днес в цивилното проникване там, където в миналото бяха нужни изнурителни усилия на цивилни експерти с горещи сърца и хладен ум.

И ето: оказва се, че на 23 март 2007 г. АБОП, наред с личности като Сашо Дончев, Валентин Златев и Вежди Рашидов, е присъдила и на проф. Легкоступ своя орден „Ломоносов“. Вярно, че сайтът на Великотърновската община твърди, че професорът бил удостоен с ордена от „Руската академия на науките“, но бърза справка в архивите на АБОП потвърждава, че орденоносецът е бил отличен именно от подразделение на тази академия. Не можем да си обясним търновската неточност освен като проява на срамежлива скромност.

Немного далечното минало на нашата страна помни построяването на паметник в центъра на София (в нарушение на забраната за издигане на паметници на живи личности) на съветския вожд, отличаващ се с особено членоразделната си реч, Леонид Брежнев. Сега, след като неговият наследник в Кремъл, многозаслужил в прилагането на правото на по-силния, е удостоен със званието „доктор хонорис кауза“,пред нас се открива нова перспектива за укрепване на дружбата и подчертаване на челопоклонността: София не бива да остави на *Велико Търново* да я изпревари!

Низкопоклонничество

Милен Радев

Вторник, 03 Февруари 2009 02:00

Наложително е софийският кмет, самият той също носител на орден на АБОП, да побърза и предложи издигането на подходящо скромно, но сурово и правдиво паметник на новия доктор – Владимир Втори (Путин).

Защо не – в градинката пред Кристал? Косо по диагонал на паметника на някой си Стамболов, Стефан Николов, например ...